Najvyšší súd
Slovenskej republiky

3 Sž 34/2006

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1
02 -03- 2007
Podacie číslo: 1080
Číslo spisu:
Prílohy/listy:
Vybavuje: PKO

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci navrhovateľky **Slovenskej televízie**, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava proti odporkyni **Rade pre vysielanie retransmisiu**, Námestie SNP č. 12, 811 06 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/294/2006 zo dňa 21.3. 2006 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** rozhodnutie odporkyne č. RP/294/2006 z 21.3.2006 a vec jej **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Účastníkom sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka podala odvolanie proti rozhodnutiu odporkyne, ktorým jej bola podľa § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z.z. (ďalej len „ zákona“) uložená sankcia – pokuta a to vo výške 4 000 000 .- Sk podľa § 67 ods. 5 písm. a) zákona za porušenie povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 6 zákona tým, že zaradila reklamu počas programu „Slovensko hľadá Superstar 2“, ktorý bol vysielaný dňa 23.12.2005 o cca 20.00 hod. a dôvodila tým, že prestávky v programe boli vytvorené výhradne so zámerom odvysielania reklamného bloku, upútavkových blokov a sponzorských odkazov a nespadajú preto pod § 35 ods. 2 zákona. V prípade častí programu pred odvysielaním reklamy a častí po odvysielaní prvého a druhého reklamného bloku nejde ani o samostatné programy. Jednotlivé bloky programu „Slovensko hľadá Superstar 2“ z 23.12. 2005 tvoria svojim obsahom, formou a funkciou jeden celok, počas ktorého vysielateľ na základe zákona podľa § 35 ods. 6 nesmie zaraďovať reklamu. Odporkyňa podľa obsahu dôvodov rozhodnutia určila výšku pokuty so zreteľom na závažnosť veci, trvanie následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania podľa § 64 ods. 2 zákona.

Navrhovateľka v návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne žiadala rozhodnutie odporkyne zrušiť a vec jej vrátiť na nové konanie. Podľa názoru navrhovateľky dôvod na zrušenie rozhodnutia spočíva v tom, že
a) odporkyňa poskytla navrhovateľke neprimerane krátku lehotu 7 dní (do 23.1.2006) na vyjadrenie od oznámenia začatia správneho konania, (16.1.2006) pričom už dňa 18.1. 2006 bolo doručené písomné nariadenie ústneho pojednávania, ktoré sa malo konať 24.2006. Z uvedeného vyplýva, že odporkyňa nemohla byť oboznámená

v čase nariadenia ústneho pojednávania o stanovisku navrhovateľky, ktoré bolo prezentované na rokovaní Rady jej štatutárnym zástupcom. Poukázala tiež na to, že postupom v konaní bol porušený § 3 ods. 4 zákona o správnom konaní, pretože odporkyňa okrem monitoringu nevykonala žiadne, ani navrhovateľkou navrhnuté dôkazy.
b) vysielanie programu reklamou neprerušovala, ale išlo o opodstatnené prestávky, vzhľadom na prítomných divákov, na potreby účinkujúceho klaviristu R.R. a potrebu konzultácie vystúpení s účinkujúcimi. Ďalším dôvodom na prestávku bolo použitie prskaviek v úvodnej sekvencii.
c) odporkyňa nevykonala ani jeden z navrhnutých dôkazov, najmä nevypočula producentku programu a režiséra súťaže, nevysporiadala sa s predloženým stanoviskom držiteľa licencie a žiadosťou producenta, režiséra a dramaturga z 22.12.2005, ktorého predloženie síce v rozhodnutí uviedla, avšak neuviedla, ako sa vysporiadala s jeho hodnotením.
d) namietala dôvody rozhodnutia odporkyne, ktoré poukazujú na rozsudok NS SR č.k. 4 Sž 32/2005 z 21.12.2005, pričom však tento v čase vysielania predmetného programu nebol právoplatný, navrhovateľke bol doručený až po odvysielaní programu a argumentáciu dôvodmi uvedeného rozsudku považuje preto za neprimeranú.
e) odporkyňa sa nevysporiadala s úpravou danej problematiky v kontexte legislatívy európskych krajín, aj keď na ňu navrhovateľka poukázala
f) navrhovateľka namietala nepreskúmateľnosť rozhodnutia o výške uloženej sankcie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k podanému návrhu žiadala potvrdenie svojho rozhodnutia. K dôvodu pod a) uviedla, že napriek krátkosti času na vyjadrenie navrhovateľke nebolo postupom odporkyne zabránené účinne sa brániť, pretože na ústnom pojednávaní mala možnosť predniesť všetky svoje tvrdenia. K dôvodu pod b) odporkyňa argumentovala obsahom dôvodov rozhodnutia. K tvrdeniu pod c) odporkyňa uviedla, že skutkový stav bol presne opísaný v obsahu rozhodnutia, nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkmi bolo riadne zdôvodnené. Pokiaľ sa niektorými dôvodmi návrhu odporkyňa nezaoberala bolo to z dôvodu, že navrhovateľka nimi v písomnom vyjadrení (zhodnom s ústnym prednesom na pojednávaní), neargumentovala. Ak by tak bola urobila, odporkyňa by sa nimi náležite vysporiadala. K argumentu pod d) a odporkyňa nevyjadrila. Pokiaľ navrhovateľka argumentovala dôvodmi uvedenými pod e) zastávala odporkyňa názor, že argumentácia právnou úpravou rôznych európskych štátov je vo vzťahu k predmetu konania irelevantná. K otázke preskúmateľnosti výšky uloženej sankcie (f) sa odporkyňa nevyjadrila.

Najvyšší súd, ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne podľa § 246 ods. 2 písm. a) OSP v spojení s § 64 ods. 5 zákona preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo z dôvodov uvedených v návrhu (odvolaní) a po oboznámení sa obsahom administratívneho spisu odporkyne č. 5–Pgo/0–100/2006 a písomnými podaniami účastníkov, ako aj po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní dospel k záveru, že návrhu na zrušenie rozhodnutia odporkyne je dôvodné vyhovieť z týchto dôvodov :

Pokiaľ odporkyňa vo svojom rozhodnutí uviedla skutkové zistenia o obsahu monitorovaného vysielania, tieto nie sú medzi účastníkmi sporné. Dané vydanie programu „Slovensko hľadá Superstar 2" prezentovalo vystúpenia prvej semifinálovej desiatky. Bolo rozdelenené do troch blokov, na začiatku aj na konci každého bloku boli odprezentovaní sponzori. Pred koncom jednotlivých blokov moderátori avizovali prestávku, po ktorej program pokračoval. V programe vystúpilo desať účastníkov. Prestávky vypĺňali programové upútavky a reklamné bloky.

Zdôvodnenie odporkyne, podľa ktorého jednotlivé bloky programu „Slovensko hľadá Superstar 2" tvoria jeden celok, lebo ide o jedno súťažné kolo celej súťaže, ako aj svojim obsahom, formou a funkciou, považuje súd za zodpovedajúce zásadám logického myslenia na základe skutkových zistení uvedených v rozhodnutí. Odporkyňa vychádzala zo skutočnosti, že v súťaži vystúpilo 10 súťažiacich, každý odspieval jednu skladbu. Žiadny zo súťažiacich teda zjavne nepotreboval prestávku na oddych. Moderátori neúčinkovali v programe počas vystúpenia súťažiacich a členovia poroty neúčinkovali v častiach, kedy moderátori spovedali súťažiacich. Je preto zrejmé, že obsah programu prestávky žiadnym spôsobom neodôvodňoval. Medzi jednotlivými blokmi sa tiež nezmenila scéna ani nedošlo k žiadne badateľnej technickej zmene, ktorá by prestávku odôvodňovala.

Odporkyňa obsahovú, funkčnú ako aj súvislosť so zreteľom na formu podrobne zdôvodnila vo svojom rozhodnutí a najvyšší súd sa plne stotožňuje s jej právnym posúdením veci.

Súd však napriek uvedenému považuje za dôvodnú námietku navrhovateľky uvedenú v návrhu, podľa ktorej odporkyňa v preskúmavanom rozhodnutí uviedla neprimerane argumentáciu rozsudkom 4 Sž 32/2005 podľa ktorého „nemôže o tom, čo je program zložený zo samostatných častí rozhodovať jeho výrobca pri nerešpektovaní objektívnych kritérií", nakoľko predmetný rozsudok bol ST doručený až po odvysielaní napadnutého programu, čo nepochybne aj podľa názoru súdu znamená, že sa ním pri vysielaní programu nemohla riadiť a preto na dôvody uvedeného rozhodnutia súdu nemala odporkyňa v danom prípade pri posudzovaní veci prihliadať a ani na ne poukazovať v dôvodoch svojho rozhodnutia.

Podľa § 35 ods. 1 zákona reklama a telenákup sa zaraďujú do vysielania medzi jednotlivé programy. Podľa odseku 2 v programoch zložených zo samostatných častí alebo pri prenose športových a podobne štruktúrovaných podujatí a predstavení s prestávkami sa reklamné šoty a telenákupné šoty zaraďujú iba medzi jednotlivé časti alebo počas prestávok.

Podľa § 35 ods. 6 vysielateľ s licenciou môže zaradiť reklamné šoty a telenákupné šoty aj počas vysielania programov, ak sa tým nenaruší celistvosť, hodnota a charakter programu vrátane jeho prirodzených vnútorných prestávok pri dodržaní práv nositeľov práv a za podmienok ustanovených v odsekoch 3 až 5. **Vysielateľ televíznej programovej služby na základe zákona nesmie zaraďovať reklamu ani telenákup počas vysielania programov.**

Podľa názoru odvolacieho je potrebné v predmetnej veci vzhľadom na obsah námietok navrhovateľky uviesť, že súd považuje znenie § 35 ods. 6 druhej vety za zásadnú a prvoradú právnu úpravu správania sa vysielateľa na základe zákona.

Skutočnosť že navrhovateľkou vytvorené bloky programu nespĺňali kritériá nielen samostatného programu ale neboli ani samostatnou časťou programu, ale boli programom len vo svojom súhrne, predurčila tiež záver, že pokiaľ bol program prerušovaný a prerušenie využité len na vysielanie reklamy, postupovala navrhovateľka v rozpore s ustanovením § 35 ods. 6 vety druhej zákona. Pre samotné uloženie sankcie sú preto splnené zákonom stanovené podmienky.

Poľa § 67 ods. 5 písm. a) Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk, ak porušil podmienky na vysielanie reklám a telenákupu. V predmetnej veci bola uložená pokuta v sume 4 000 000 Sk, to znamená vo výške štyroch pätín zákonného rozpätia, teda blízko hornej hranice zákonom určenej sadzby. Súd dospel k záveru, že pokiaľ navrhovateľka namietala skutočnosť, že samotná výška sankcie nebola v rozhodnutí odôvodnená a je v rozpore so zákonom, je táto námietka opodstatnená aj napriek tomu, že odporkyňa neprekročila najvyššiu sadzbu sankcie. Senát najvyššieho súdu je toho názoru, že rozhodnutie o samotnej výške sankcie je nepreskúmateľné lebo je zdôvodnené len paušálnou citáciou hľadísk pre uloženie sankcie (§ 64 ods. 2 tretia veta zákona). Zákonom stanovené hľadiská, ako je závažnosť veci, spôsob, trvanie a následky porušenia povinnosti, s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania neboli v rozhodnutí vo vzťahu k uloženej sankcii konkretizované a skutkovo vymedzené preto ani nie je možné posúdiť zákonnosť uloženej sankcie z hľadísk ustanovených zákonom. Súdu je pritom známe, že rozhodnutiami v roku 2004 – 2005 vo vzťahu k programom vysielaným v prvej sérii „Slovensko hľadá Superstar" boli uložené sankcie vo výške 500 000 Sk a 1 milión SK. Program, ktorý je predmetom daného konania bol jedným z prvých v novej sérii. K správnemu deliktu došlo 23.12.2005, teda skôr, ako nastala právoplatnosť rozsudku NS SR č.k. 4 Sž 32/2005 z 21.12.2005 vo vzťahu k prvej sérii. Uloženie sankcie vo výške štyroch pätín zákonného rozpätia súd považuje vzhľadom na blízkosť hornej hranice zákonnej sadzby za takú skutočnosť, ktorá sama osebe vyžaduje náležité zdôvodnenie a preto už aj samotný nedostatok dôvodov rozhodnutia vo vzťahu k výške sankcie považuje za ukrátenie na právach sankcionovaného subjektu a je dôvodom pre vyslovenie nezákonnosti rozhodnutia. Sankciovaný subjekt má právo poznať akými úvahami sa správny orgán riadil pri stanovení miery závažnosti správneho deliktu a aké skutočnosti považoval za relevantné pre výšku sankcie.

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 OSP zrušil a vec jej vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Navrhovateľke v konaní neuplatnila náhradu trov konania, odporkyňa nemá právo na ich náhradu, preto bolo o trovách rozhodnuté tak, že účastníkom náhrada trov konania priznaná nebola.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. novembra 2006

JUDr. Ida H a n z e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

za správnosť vyhotovenia:
Augustiňáková

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky - 15 - BRATISLAVA